

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

M. Tullius Cicero T. A. Miloni Massiliæ exulanti, cùm scriptam, quam pro eo
dixerat, Orationem mitteret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](#)

hanc quoque computabis, imò hanc in primis
quæ periit in ferculo. Ad hæc Olivæ Salyæ lon-
gâ muriâ conditæ. Quid plura? fructus omnis
generis, quos tempestas ferat; etiam cùpediæ,
bellaria, dulciaria, si tamen delicias illas conse-
ctaris. At tu apud nescio quem Aprum, Perdi-
ces, Lepores maluisti. Dabis pœnas, non dico
quas. Durè fecisti; nescio an tibi, an mihi; sed
tamen & tibi. Quantum lusissimus, risissimus!
Potes apparatiūs cœnare apud multos, nusquam
hilarius, simplicius, incautius. In summâ expe-
rire; & nisi posthac te alijs potius excusaveris,
mihi semper excusa. Vale.

MARCUS TULLIUS CICERO

Tito Annio Miloni Massiliæ
exulanti.

*Cum scriptam, quam pro ipso dixerat,
Orationem ad eum mitteret.*

Ad excusandum.

EXulas ergo vel innocens, Tite Anni; neque
fatalem à cervicibus tuis casum arcere po-
tuit tuus ille Tullius, cuius in patrocinio tan-
tum posueras? Infelicem me vel hac meâ, si qua
est, dicendi facultate, quæ tibi non profuit! Nam
quid me juvet adfuisse quibusdam in causâ capitî,
& meritas etiam nonnunquam pœnas depulisse;
dum tibi reliquos inter homini amicissimo opitu-
lari non licuit? Tamen accusa effrænem armo-
rum licentiam; accusa Clodianæ factionis auto-
ritatem; quæ pristinam consuetudinem Fori, &
vete-

veterem judiciorum formam sustulerunt. Quis esse potuit inter armatos satellites & impudentes sicarios vel innocentiae vel Oratoriæ facundiae locus? Quām tibi hac in parte non defuerim, fidem faciet isthæc Oratio, quæ fuit tuam in defensionem comparata. Hanc tu perleges attentè, si me amas, & de meo erga te studio facies conjecturam. Si quem habeo rei Forensis usum, si quam in agendis causis experientiam sum consecutus, equidem profiteri possum; nihil ad propulsandam calumniam excogitari potuisse validius, nisi inimicorum nostrorum furor atque potentia innocentiae & æquitati prævaluissent. Quid restat, Tite Anni, nisi ut, fortuna melior dum venerit, & quo, ut virum fortem decet, animo præsentem feras. Vale.

TITUS ANNIUS MILO

Marco Tullio Ciceroni.

Cum actam pro se ab eo Orationem, scripto exaratum perlegisset.

Satyrica.

Cum vidi perlegique attentiùs, quam scripsisti pro me Orationem, cuius ad rationum monumenta, ad elegantiam concinnitatēmque sermonis, ad ipsam totius operis absolutionem nulla fieri potest accessio, mirabar, Marce Tulli, ut fatear quod res est, vixque ac ne vix quidem mihi persuadebam, Milonem illum, cuius egeras causam tam disertè, versari Massiliæ exulem; neque tanto præsidio fretum tristissimam, quam patitur, sortem declinare potuisse. Debuera